

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412203769
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5412203769.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov JUDr. Táne Rapčanovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, so sídlom Lamačská cesta č. 8, 833 04 Bratislava 37, IČO: 31 749 542, zastúpený JUDr. Jozefom Bolješikom, advokátom so sídlom Y. XX, XXX XX V., proti žalovanému: Ing. X. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/X, P. S., adresa na doručovanie: G. - W. XXX, zastúpený JUDr. Vincentom Pribulom, advokátom so sídlom B. XXXX/X, XXX XX P. S., o zaplatenie 19.092,50 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 4C/16/2013-170 zo dňa 19. decembra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku, ktorou povolil žalovanému splácať priznané plnenie žalobcovi formou mesačných splátok vo výške 200 eur splatných vždy do každého 25. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Odvolanie žalovaného proti rozsudku okresného súdu v časti prvého výroku, ktorou bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 12.600,98 eur spolu s nesplatenými zmluvnými úrokmi vo výške 2,16 eur vyčíslenými ku dňu 03.07.2012, **o d m i e t a .**

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 2.491,52 eur, nesplatených zmluvných úrokov ku dňu 03.07.2012 vo výške 1.091,55 eur, zmluvnej pokuty vo výške 2.018,62 eur a úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 19.092,50 eur od 04.07.2012 do 18.01.2013 a zo sumy 15.092,50 eur od 19.01.2013 do zaplatenia zastavené, sa krajský súd **n e d o t ý k a .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 12.600,98 eur spolu s nesplatenými zmluvnými úrokmi vo výške 2,16 eur vyčíslenými ku dňu 03.07.2012, ktoré plnenie povolil žalovanému splácať formou mesačných splátok vo výške 200 eur splatných vždy do každého 25. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (v poradí I. výrok). Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 2.491,52 eur, nesplatených zmluvných úrokov ku dňu 03.07.2012 vo výške 1.091,55 eur, zmluvnej pokuty vo výške 2.018,62 eur a úrokov

z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 19.092,50 eur od 04.07.2012 do 18.01.2013 a zo sumy 15.092,50 eur od 19.01.2013 do zaplataenia, zastavil (v poradí II. výrok). Žalobcovi priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 2.502,73 eur s povinnosťou žalovaného zaplatiť ich advokátovi žalobcu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (v poradí III. výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca na pojednávaní dňa 19.12.2013 vzal žalobu v časti (bližšie popísanej v druhom výroku napadnutého rozsudku) späť, s ktorým späťvzatím žalovaný súhlasil. S poukazom na ust. § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) konanie v časti zastavil.

Žalovaný na pojednávaní dňa 19.12.2013 uznal v celom rozsahu nárok žalobcu, ktorý zostal predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby, t. j. uznal istinu vo výške 12.600,98 eur spolu so zmluvnými úrokmi vo výške 2,16 eur vyčíslenými ku dňu 03.07.2012. Vzhľadom na tento prejav žalovaného, v uvedenej veci rozhodol rozsudkom na základe uznania nároku v zmysle ust. § 153a O. s. p. S poukazom na ust. § 157 ods. 4 O. s. p. sa v odôvodnení obmedzil iba na konštatovanie predmetu konania a ustanovenia zákonov, podľa ktorých rozhodol.

Žalovanému povolil uznaný dlh splácať formou mesačných splátok vo výške 200 eur. Vo vzťahu k tejto časti rozhodnutia v podrobnostiach uviedol, že žalovanému povolil mesačné splátky s ohľadom na jeho osobné a majetkové pomery, nakoľko žalovaný je od 01.01.2011 vedený ako uchádzač o zamestnanie a jeho príjem pozostáva len z dávok a príspevku v hmotnej núdzi vo výške 118,30 eur mesačne. Povolenie nižších splátok s ohľadom a výšku priznanej pohľadávky by bolo vo vzťahu k žalobcovi znevýhodňujúce, nakoľko tento poskytol žalovanému výhodný úver (pri úrokovej sadzbe 3,1 % ročne) a umožnil mu pre prípad dodržania zmluvných podmienok splácať ho za výhodných podmienok, nakoľko splatnosť bola rozložená až na 30 rokov. Napriek takýmto neštandardným podmienkam žalovaný nesplácal dojednané mesačné splátky riadne a včas, čo viedlo k odstúpeniu žalobcu od zmluvy. Žalovaný svojím nekonaním sa ukrátil o možnosť splácania úveru formou mesačných splátok, a je preto nedôvodné, aby v dôsledku súdneho povolenia splácania dlhu v mesačných splátkach nastala taká situácia, ako by k porušeniu jeho povinností nedošlo. Z uvedených dôvodov, ako aj s poukazom na skutočnosť, že žalovaný bol od podania žaloby schopný (či už sám alebo za pomoci iných osôb) uhradiť len na pôvodne uplatnenej istine úveru sumu 6.491,52 eur, povolil žalovanému splácať dlh v mesačných splátkach po 200 eur.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 veta druhá O. s. p., v zmysle ktorých ustanovení priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania, nakoľko v rozsahu nedotknutom späťvzatím žaloby mal plný úspech a v časti, v ktorej došlo k späťvzati návrhu bolo konanie zastavené v dôsledku správania sa žalovaného, nakoľko sumy, o ktoré bolo konanie zastavené, boli uhradené žalovaným v priebehu súdneho konania.

Proti prvému a tretiemu výroku rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný.

V dôvodoch odvolania uviedol, že právny zástupca žalobca až na pojednávaní dňa 19.12.2013 predložil súdu listinu s označením Informačná karta, z ktorej nie je zreteľné o akého klienta sa jedná, resp. z ktorej konkrétnej banky sú údaje uvedené. Žalovaný pre krátkosť času sa nemohol dôkladne s touto listinou oboznámiť a práve z časovej tiesne uznal sumu 12.600,98 eur. Poznamenal, že už v prechádzajúcom odvolaní dokladoval úhrady, ktorými uhradil časť dlhu a takto dlh na istine ku dňu 09.04.2013 predstavoval sumu 11.642,50 eur. Nakoľko na účet žalobcu realizoval ďalšie platby (spolu 1.150 eur), ku dňu 19.12.2013 by mal predstavovať jeho dlh voči žalobcovi sumu vo výške 10.192,50 eur. Nesúhlasil ani s výrokom o náhrade trov konania. Bol toho názoru, že za účasť právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 09.04.2013 nemala byť priznaná náhrada trov konania vôbec, nakoľko toto konanie sa nemalo uskutočniť. Procesnou chybou súdu nemožno žalovaného zaťažiť vo vzťahu k trovám konania. Žalovaný nesúhlasil ani s výškou povolených splátok a navrhoval, aby mu bolo povolené splácať istinu 12.600,98 eur v mesačných splátkach po 100 eur. V tomto smere poukázal, že okresnému súdu predložil potvrdenie, že je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a z výpisu z V. O. je evidentné, že úhrady za neho realizovala priateľka, ktorá je momentálne na materskej dovolenke s dieťaťom pochádzajúcim zo vzťahu so žalovaným. Aj keď došlo z jeho strany k uznaniu nároku, odvolaciemu súdu nič nebráni zmeniť rozsudok okresného súdu v časti týkajúcej sa výšky mesačných splátok.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že skutočnosti tvrdené žalovaným, ako i jeho konanie, sú účelové. Rozhodnutie prvostupňového súdu je správne, keďže zodpovedalo skutočnostiam aktuálnym a platným v čase rozhodovania. Skutočnosť údajných dodatočných platieb zo strany žalovaného považoval žalobca za právne bezvýznamnú v správnom rozhodnutí prvostupňového súdu. Zdôraznil, že zo strany žalovaného došlo k uznaniu istiny vo výške 12.600,98 eur, pričom nemožno súhlasiť so žalovaným, že by išlo o uznanie v časovej tiesni. Aj súdom priznané mesačné splátky vo výške 200 eur sú nízke vzhľadom k výške istiny, žalobca napriek tomu súhlasil s touto výškou. Z uvedeného dôvodu žalovaným navrhované zníženie mesačnej splátky istiny považuje za absurdné. Okresný súd správne rozhodol i o náhrade trov konania, a preto navrhol odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. O. s. p.) po zistení, že odvolanie žalovaného proti časti prvého výroku, ktorým súd povolil žalovanému splácať priznané plnenie v splátkach po 200 eur mesačne, bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v tejto napadnutej časti a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.) v uvedenej časti podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a pokiaľ povolil žalovanému splácať priznané plnenie formou mesačných splátok po 200 eur mesačne, prejednanú vec v tejto časti aj správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi okresného súdu uvedenými v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku a na tieto odkazuje. Odvolacie námietky žalovaného vyhodnotil v tomto smere ako nedôvodné. Rozhodnutie okresného súdu o výške povolených splátok dôsledne vychádza z ust. § 160 ods. 1 O. s. p. i zo skutkových okolností prejednaného prípadu. I podľa odvolacieho súdu by bolo pre žalobcu (a to aj vzhľadom na výšku uznaného a zároveň priznaného dlhu) zjavne nespravodlivé, aby žalovanému boli povolené splátky podľa jeho návrhu (po 100 eur mesačne). To by prakticky znamenalo umožniť žalovanému splácať dlh za rovnakých podmienok, ako boli pôvodne so žalobcom dohodnuté. Nedostojí odkaz žalovaného na jeho súčasné zárobkové pomery, nakoľko v konaní bolo bez dôvodných pochybností preukázané, že žalovaný v priebehu konania (i napriek tomu, že je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie) bol schopný plniť žalobcovi sumy, ktoré presahujú ním deklarovaný príjem. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a skutočnosti rozsudok okresného súdu v časti prvého výroku o povolení žalovanému splácať priznané plnenie v mesačných splátkach po 200 eur ako vecne správny potvrdil.

Pokiaľ žalovaný podaným odvolaním napádal i prvý výrok rozsudku okresného súdu v časti, ktorou bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 12.600,98 eur spolu s nesplatenými zmluvnými úrokmi vo výške 2,16 eur vyčíslenými ku dňu 03.07.2012, odvolací súd v prvom rade skúmal, či odvolanie žalovaného proti označenému výroku je podľa zákona prípustné.

Zo spisového materiálu, najmä zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 19.12.2013 mal preukázané, že žalovaný vyššie uvedené nároky žalobcu uznal čo do základu i čo do výšky. Túto skutočnosť potvrdil vlastnoručným podpisom nielen žalovaný, ale i jeho právny zástupca. Námietka žalovaného v tom smere, že k uznaniu dlhu došlo z časovej tiesne, neobstojí, pretože ak mal pochybnosti o výške istiny z dôvodu, že pre krátkosť času sa nemohol dôkladne oboznámiť s informačnou kartou predloženou žalobcom na pojednávaní, nič nebránilo žalovanému a jeho právnenému zástupcovi požiadať súd, aby za týmto účelom pojednávanie prerušil alebo ho odročil.

Odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností a zistení konštatuje, že okresný súd rozhodol rozsudkom o istine 12.600,98 eur spolu s nesplatenými zmluvnými úrokmi vo výške 2,16 eur v súlade s ust. § 153a ods. 1 O. s. p. Nakoľko nebolo zistené, ani preukázané, že by napadnutý rozsudok vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolanie žalobcu proti prvému výroku rozsudku v časti o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 12.600,98 eur spolu s nesplatenými zmluvnými úrokmi

vo výške 2,16 eur bolo potrebné podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietnuť, pretože odvolanie proti rozsudku vydaného na základe uznania nie je prípustné (§ 202 ods. 1 O. s. p.).

Nakoľko stavu vecí a zákonu zodpovedá i rozhodnutie prvostupňového súdu o náhrade trov konania (odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku), odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. i výrok o náhrade trov konania.

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým bolo konanie čiastočne zastavené, sa krajský súd nedotkol, nakoľko tento výrok odvolaním napadnutý nebol.

Žalobcovi nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, i keď mal v tomto konaní plný úspech vo veci, pretože si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.